

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 178/2017-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. marca 2017 v konaní o sťažnosti spoločnosti SWAN Mobile, a. s., Borská 6, Bratislava, zastúpenej BORLOKOVA & ASSOCIATES, s. r. o., Jakubovo námestie 19, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka Mgr. Ľudmila Borloková, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2015 v konaní sp. zn. 3 Obdo 48/2015 takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti spoločnosti SWAN Mobile, a. s., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2016 doručená sťažnosť spoločnosti SWAN Mobile, a. s., Borská 6, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení

s čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 27. októbra 2015 v konaní sp. zn. 3 Obdo 48/2015.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právom na prerokovanie veci spravodlivo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práva základných slobôd Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3Obdo/48/2015 zo dňa 27. októbra 2015 porušené boli.

Zrušuje sa uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3Obdo/48/2015 zo dňa 27. októbra 2015 a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie a rozhodovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť právnemu zástupcovi sťažovateľa trovy konania do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu.“

Sťažovateľ doručil 7. marca 2017 ústavnému súdu podanie označené ako „Spätvzatie sťažnosti“. Uviedol v ňom, že „berie späť sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a § 49 a nasl. ZoÚS proti porušeniu základných práv Sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy v spojení s právom na prerokovanie veci spravodlivo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práva základných slobôd Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky... č. 3Obdo/48/2015 zo dňa 27. októbra 2015, ktorým Najvyšší súd odmietol dovolanie Sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. apríla 2015, č. k. 4Cob/83/2015-289 vedenú pod spis. zn. RVP 1898/2016, v celom rozsahu a navrhuje, aby Ústavný súd konanie č. RVP 1898/2016 v zmysle § 54 ZoÚS v celom rozsahu zastavil.“

II.

Podľa § 54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Ústavný súd preskúmal predloženú sťažnosť sťažovateľa, jej prílohy, ako aj podanie sťažovateľa doručené mu 7. marca 2017 týkajúce sa späťvzatia sťažnosti, a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú dôvody na to, aby rozhodol tak, že späťvzatie nepripúšťa.

Na tomto základe ústavný súd konanie o sťažnosti sťažovateľa podľa § 54 zákona o ústavnom súde zastavil. Vzhľadom na legálnu konštrukciu § 36 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, ako aj na doterajší priebeh konania, bolo bez právneho významu rozhodovať osobitným výrokom o nepriznaní náhrady trov konania účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2017